CODZIENNA

Nr 136. ROK 1832. WTOREK 22 MAJA.

Pismo to wychodzi codzień oprócz świąt uroczystych, niezawodnie o godz: 4 po połndn: w drukarni ST. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA.
Kwartalna........złp. 12.
Miesięczna....... „ 3.
Ner pojedynczy...gr: 10.
Za donię: od wier: g. 15.

Gazeta Krakowska

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzień godzina	Barometr na 0ʊ 0.	Therm:	Higrometr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 9. 349	† 7.0	-- 1.0	Zaden	Pogoda	
21 12	„ 9. 190	13.8	-- 0.4	Połud. wschodni słaby	„	
3	„ 8. 863	15.6	† 1.5	„ „	„	
9	„ 8 459	† 9.9	† 3 0	„ „	„	

Część Urzędowa.

— *Kraków.* —

Podpisany uznawszy, iż za pośrednictwem pism publicznych doydzie nayrychley do wiadomości wymienionych poniżey osób zawiadomienie o udzieloney nayłaskawiey dla nich amnestyi i wolności powrócenia do królestwa Polskiego, ma honor wezwać nineyszem JPanów: Redempta Olechowskiego, Leona Grabiańskiego, Maryana Kamockiego, Romualda Dembowskiego, Edwarda Oraczewskiego, Alexandra Borkowskiego, Erazma Różyckiego, Franciszka Paszkowskiego, Kazimierza Kiedrzyńskiego, Brockiego, i Piotra Kamińskiego, ażeby ciż celem dopełnienia przepisanych formalności do podpisanego zgłosić się chcieli.

w Krakowie dnia 1⁄2 Maja 1832 r.
Sztabu Jeneralnego Gwardyi pułkownik,
Kotzebue.

(1raz.)

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU W SENACIE RZĄDZĄCYM,
Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Uwiadomia publiczność, że w kontynnacyi rozporządzenia Senatu z dnia 4go b. m. Nro.2035. w dniu 26. tegoż b. m. o godzinie 10tey przed południowey w biórze wydziału dochodów publicznych i skarbu, przez publiczną licytacyą wydzierżawiony zostanie na trzy lata od dnia 1 czerwca r. b. browar piwny rządowy krakowski z szynkami do niego należącemi.— Licytacya ta czynszu rocznego zacznie się od złp. 3002. gro: 8. licytant każdy przed zaczęciem takowey licytacyi ma złożyć vadium dziesiątey części tey summy odpowiadające, to jest: złp. 300. gro: 7.
O dalszych warunkach w wydziale dochodów każdego czasu dowiedzieć się można.

Kraków dnia 16 maja 1832. r.
Bartl.
(2raz.) *Gadomski* S. W.

Część Nieurzędowa.

POLSKA.

WARSZAWA 10 Maja.

— Ważnieysze co do obrotów i stanu kapitałów banku z roku 1831. — szczegóły z zmian w funduszach bankowi powierzonych są następujące:

a.) Depozyta opieczętowane. — Z końcem r. 1830 pozostawało w banku depozytów opieczętowanych zł: 28,245,081 gr: 28
Przybyło w roku 1831 zł: 30,219,245 — 10

Razem — 58,464,327 — 8

Wydano w tymże roku — 26,210,614 — 16
Pozostawało więc z końcem roku 1831 . . — 32,253,812 — 22
A zatem w stosunku do roku 1830 więcey o zł: 4,008,730 — 24

To powiększenie ilości depozytów opieczętowanych pochodzi z przeniesienia pod ten tytuł z summ depozytowych dyrekcyi główney towarzystwa kredytowego ziemskiego, listów zastawnych w terminie przez wierzycieli hypotecznych nieodebranych.

b.) Summy depozytowe. — Do pozostającey z końcem roku 1830 summy . . . . zł: 13,906,480 gr: 22
Przybyło w r. 1831 — 6,897,710 — 17
Razem — 20,804,191 — 9
Z tego wypłacono . — 13,128,435 — 20
Pozostało z końcem roku 1831 . . . . . — 7,675,755 — 10
A zatem mniey jak z końcem roku 1831 — 6,230,725 — 3

Umnieyszenie to pochodzi: ze zmnieyszenia summ depozytowych prywatnych, które z summy . . . . zł: 2,015,907 gr: 16 zeszły na summę zł: 870,348 gr: 26 i t. p.

c.) Kapitały Instytutowe i Skarbowe. — Kapitały instytutowe i skarbowe wynosiły z końcem r. 1830 zł: 40,900,327 gr: 9
w roku 1831 przybyło — 13,461,817 — 24
Razem — 54,363,145 — 3
Wydano w ciągu roku — 41,195,857 — 16
Pozostało z końcem 1831 r. 13,167,287 — 17
A zatem mniey jak na początku r. o summę — 27,733,039 — 22

d. Kapitały prywatne. Kapitały prywatne wnoszone do banku na procent prosty lub składany z końcem roku 1830 . . . zł: 2,525,628 gr: 22
w ciągu r. 1831 wniesiono — 288,547 — 8
Razem — 2,814,176 — —
Wydano zaś . . . — 2,131,968 — 29
Pozostało więc z końcem roku 1831 . . . — 682,207 — 1

Ogół obrotu wszystkich summ przekazowych jest następujący: z końcem roku 1830 pozostawało . . . zł: 36,913,826 gr: 10
w ciągu r. 1831 przybyło 22,650,933 — 8
Razem — 59,564,759 — 18
Ubyło w tymże roku — 54,364,606 — 14
Pozostało z końcem roku 1831 . . . . — 5200,153 — 4

W ogólności wypuszczono w obieg biletów kassowych pięciozłotowych, za summę 1,370,226 zł:, biletów zaś jednozłotowych za summę 735,000 zł: tak jednak, iż ogół wszelkiego rodzaju biletów tak kassowych jak bankowych nigdy niedoszedł summy 30,000,000 zł: do którey wypuszczenia, bank dekretem N. Pana z d. 14/26 stycznia 1827 roku jest upoważniony: albowiem naywyższa summa biletów, w obiegu będących, i która z końcem r. 1831, jeszcze w obiegu pozostaje, wynosi zł: 29,975,095, pozostaje, zatem do wypuszczenia 24,905 złotych polskich.

Z końcem r. 1830 zostawało na pożyczkach zakładom przemysłowym zł: 10,986,630 gr: 27
wypożyczono w r. 1831 — 3,345,359 — 8
Razem — 14,331,990 — 5
Zwrócono bankowi . — 2,300,107 — 22
Pozostało z końcem roku 1831 na pożyczkach — 12,031,882 — 13

Warsztaty menniczne przez cały rok 1831, a często dniem i nocą były zatrudnione. — Tym sposobem w ciągu upłynionego roku wybito:

1. *W złocie.*
a,) w złotych królewskich zł: 103,025 gr: —
.) w dukatach Hollender: — 2,922,246 — —

2. *W srebrze.*
a.) w monecie grubey — 5,109,446 — —
b.) w monecie zdawkowey — 3,522,003 — —

3 *W miedzi.*
a.) w sztukach po 3 gr. — 154,114 — 9
b.) w sztukach po 1 gr. — 44,775 — 13

BILLANS.

Stan Czynny.	*zł: Pol:*	*gr:*
a. W Wexlach i papierach skupionych . .	7,439,585	14
b. W Wexlach zagranicznych.	922,648	19
c. W Papierach publicznych	35,392,892	27
d. Na pożyczkach i zaliczeniach	37,315,695	10
e. W przedsięwzięciach handlowych . . .	2,007,200	5
f. W kassie	7,236,252	25
Łącznie zł:	90,314,274	10
Stan bierny	*zł: Pol:*	*gr.*
Zaspokojenie długu publicznego	3,357,586	20
Wartości bankowi powierzone	26,725,403	11
Bilety w obiegu . . .	29,975,005	8
Łącznie zł:	60,058,085	9
Po strąceniu stanu biernego od czynnego, stan majątkowy na d. 21 grudnia roku 1831 . . . zł:	30,256,189	1
Fundusz uposażenia banku wynosi. . . zł:	30,000,000	—
Zyskano więc w r. 1831 zł:	256,189	1

FRANCYA

Paryż 8 Maja.

List z Tulonu pod d. 26 kwietnia donosi: — »Wyprawa do Bony będzie niewątpliwie przedsięwziętą. Druga zaś ma się udać do Konstantyny, i bydź znacznieyszą, niż pierwsza. Słychać, iż do niey użytych będzie 30 batalionów piechoty, i że marszałek Clauzel obeymie naczelne dowództwo.

Wyprawą do Bony, dowodzić będzie jenerał Munk d'Uzer, i polecono mu oszańcować miasto. Spodziewamy się tu przybycia xiężney Rovigo, która na statku parowym Rapide popłynie do Algieru. Pułkownik Combes ma dowodzić legijonem cudzoziemskim w Algierze.»

Dnia 3. — *Gazette de France* pisze: — »W dzienniku *Temps* czytamy: Dziś wieczorem mówiono, iż xiężna Berry wypłynąwszy na statku parowym z Massa, probowała wylądowania na brzegu Prowancyi. Pan Houdetot, adjutant królewski miał bydź wysłany do niey, aby jey wystawił nieroztropność i śmiałość tego kroku, oraz aby ją skłonił do opuszczenia kraju, w którym prawo zabrania jey przebywać. Wszystko więc okazuje, iż oddawna ułożono to przedsięwzięcie. Nieprzestawano na Wandei; ułożono plan powstania daleko rozciągleyszy. W Nismes i kilku przyległych wsiach stronnictwa od trzech dni ucierały się z sobą; słychać o zabiciu kilku ludzi.»

Dziennik Sporów pisze o układach zawartych z rządem papiezkim względem zajęcia Ankony co następuje: — »Nie wyprowadzamy z układów tych wniosków, jakie z nich wyprowadzają dzienniki oppozycyine, które w nich upatrują jedynie poniżenie Francyi. Jakiż był cel wyprawy ankońskiey, oczywiście nie inny, jedynie tylko zapewnienie Francyi, politycznego stanowiska w legacyach, przez czas pobytu tamże woysk austryackich. Cel ten był osiągniony, lecz szereg przeciwności, nadał zajęciu temu pozór gwałtu, jaki dla przyczyn bardzo ważnych usunąć należało. Chcąc zbić przesadzone twierdzenia niechętnych, którzy zawsze tłumaczą naymnieyszą oznakę nieporozumienia na korzyść swych zamiarów, ważnem było uzyskać stanowcze potwierdzenie rządu papiezkiego względem kroku, jaki nam konieczność uczynić nakazywała. Stało się to przez układy zawarte przez hrabiego St. Aulaire. Za wyraźnem zezwoleniem Papieża zaymujemy teraz Ankonę. Czyż po osiągnieniu tego rezultatu, miano się obrażać wyrazami, którychby może nie użyto w Paryżu, lecz w Rzymie w kollegium kardynałów pod pewnym względem, ułatwiły korzystnieysze układy? Nie podzielamy tego zdania, sądziemy owszem, że ministerium trzymając się inney drogi, byłoby się powodowało drobiazgowemi względami. Lecz ministerium lepiey niż przeciwnicy jego pojęło wielkość Francyi, którey potęga i godność przez uleganie drażliwości tak słabego w stosunku państwa, jakiém jest kościelne, nie mogły bydź skompromitowane. Rząd nie zapomniał prócz tego, iż ma właśnie do czynienia z monarcstwem, które mu wszystkie inne nawet nie katolickie państwa ciągle dają dowody względów i poszanowania.»

Przeszłey nocy przybył z Petersburga goniec do posła Cesarsko-Rossyiskiego przy dworze tuteyszym. Wspomniony poseł pracował potem z obudwoma swemi sekretarzami do godziny 3ciey zrana, a o godzinie 5 wyprawił gońca z odpowiedzią do Petersburga.

Hrabia Montalivet, przy objęciu wydziału spraw wewnętrznych, wydał okólnik do prefektów, który się kończy w następującym sposobie: — »Stronnictwa chociaż pokonane, ciągle się jeszcze odzywają. Zamiast uległości, z rozpaczy chwytają się ostateczności. Przestrzegay WPan ciągle ich kroki. Jedno szczególniey stronnictwo, które nic nie zapominało podczas restauracyi, a nawet po ostatniey rewolucyi nic się nie nauczyło, odznacza się wielką czynnością; jest to stronnictwo dawney dynastyi; nie szczędzi one ani pism podburzających, ani żadnego rodzaju kłamstw, ani niedorzecznych wyzywań, ani też pieniędzy, aby wszelkim podobnym wrzaskiem zasłonić własną słabość. Inne stronnictwo nadużywa popularnych zasad naszey rewolucyi, nie dla popierania wolności przez nienawistne oszczerstwa i wezwania do buntów, lecz dla ogarnienia władzy. Obadwa stronnictwa mają mnieyszość za sobą. Większość narodu odrzuca wszystkie te zabiegi, lubi porządek i prawo, lecz słaba przez własne umiarkowanie, nie zawsze posiada energią tych, którzy przeciwko niey powstają. W takich więc przypadkach władze wspierać ją powinny. Wezwiy więc WPan wszystkich dobrych obywateli do współdziałania, oświadcz im, że rząd udzieli im zawsze opieki. Kraj czuć powinien, że od nikogo nie ma się czego obawiać, lecz że sam po sobie wszystkiego spodziewać się powinien. Francya potrzebuje jedynie zaufania w samey sobie. Day jey w tém dobry przykład, i sam przeymiy się ufnością, iaką rząd okazywał, a która tak pięknym jest uwieńczona skutkiem. Jestem pewny, że

zawsze znaydę w WPanu tę samą gorliwość do utrzymania i wykonania prawa. Bądź natomiast przekonany, że nawzajem we mnie znaydziesz zawsze też samę dzielność w daniu ci pomocy i tego samego ducha sprawiedliwości względem uznania jego działań.— Przyjmiy etc. *Montalivet.*»

ANGLIA

LONDYN 4 Maja.

Pnbliczość coraz bardziey się teraz zaymuje bilem reformy, gdy zbliża się czas jego rozstrzygnienia. Towarzystwo birminhamskie zwoła za kilka dni wielkie zgromadzenie ludu, którego wypadek jest bardzo ciekawy. W Newcastle, Bath, i innych mieyscach odbywają się także zgromadzenia, celem uchwalenia petycyi do Króla Jmći o mianowanie nowych parów. Pogłoska, jakoby umiarkowani torysowie przeszli na stronę zapalonych, zdaje się bydź w prawdzie zawczesną; wiadomo atoli, iż hrabia Harrowby domaga się wstrzymania trzeciego czytania angielskiego bilu reformy, dopóki takież bile szkocki i irlandzki nie zostaną odesłane do wydziału; twierdzą, iż hr: Grey nie jest przeciwny temu żądaniu. Zdrowie pierwszego ministra znacznie się polepszyło, lecz stan zdrowia lorda kanclerza pogorszył się.

Poseł rejencyi portugalskiey na wyspie Terceirze, hrabia Funchal, jest tu codziennie spodziewany. Słychać, iż w gabinecie panuje niezgodność względem uznania tey rejencyi; niektórzy ministrowie są za niezwłocznem przyjęciem posła, a inni radzą oczekiwać upadku Madery. Wyspa ta zaś jest w naylepszym stanie obrony, i o zdobyciu jey nie można myśleć, ieżeli załoga dochowa wierności Don Miguelowi.

ROSSYA.

PETERSBURG 4 Maja.

Ukazem do kantoru dworu z d. 27 kwietnia, N. Pan rozkazał wykreślić ze spisu, kamerjunkra byłego królewskiego dworu polskiego, Franciszka Szemiota, za to, iż należał do powstania w Polsce.

Do Petersburga przybył: d. 1 b. m. z Berdyczewa, orszaku J. C. Mości jenerał-major Apraxin;— z Warszawy członek deputacyi królestwa Polskiego Dębiński;— dnia 2 i 3 t. m., członkowie tey deputacyi: jenerał byłych woysk polskich hr. Łubieński, hr. Jezierski, Niemojewski, Sosnowski 1szy i 2gi, Hoffman i hr. Walewski,— z Bracławia kamerjunkier hr. Potocki.

Dnia 7 Maja.

We czwartek, d. 3 b. m. w rocznicę imienin N. Cesarzowey J. C. Mości xiężney Alexandry, odbyło się w kaplicy dworskiey uroczyste nabożeństwo w obecności NN. Cesarstwa i JJ. CC. MM. Cesarzewicza następcu tronu, wielkiego xięcia Michała, wielkiey xiężny Heleny i wielkiey xiężny Maryi. Przytomni byli tey uroczystości wszyscy wyżsi urzędnicy państwa, i po jey ukończeniu ciało dyplomatyczne miało zaszczyt złożyć N. Panu swoje powinszowania. Wieczorem miasto było oświecone.

Stosownie do ukazu J. C. Mości, nałożone zostają areszta: w gubernii wołyńskiey, na 121 dusz obywatela Alexandra Pawszy i 40 dusz Tomasza Jełowickiego z powodu ich oddalenia się niewiadomo dokąd; na 48 dusz obywatela Stanisława Ruczyńskiego, z powodu znaydowania się jego syna Eustachiego w królestwie Polskiem; na 51 dusz hr. Stanisława Ronikiera, z powodu znaydowania się jego syna Michała w szkołach w królestwie Polskiem; w gubernii podolskiey, na 879 dusz byłego winnickiego powiatu marszałka Felixa Jukowskiego, z powodu uczestnictwa w powstaniu.

WŁOCHY.

Podług wiadomości z Turynu z dnia 20. kwietnia, rząd tamteyszy po zgodnem załatwieniu sprawy Ankońskiey, kazał zniżyć woysko tamteysze ze stopy wojenney wynoszącey 60,000, na stopę pokoju zwyczayną wynoszącą 20,000.

Gazeta *Powszechna* umieściła następujący list z d. 29 kwietnia od granic Włoskich: — »Jak tylko nadeszło urzędowe doniesienie o odpłynieniu z Ankony francuzkiego okrętu linijowego, *le Suffren*, który zabrał z sobą oddział 66go pułku mający inne przeznaczenie, tak zaraz znaczna część woyska austryackiego otrzymała rozkaz rychłego opuszczenia kraiu papiezkiego. W skutku tego trzy bataliony piechoty pułku Esterhazego powracają przez rzekę *Po* w okolicę Werony, a 2 bataliony pułku Luxem w okolice Modeny. Bataliony te zabrały z sobą dwie bateryе artyllery, tak, że teraz tylko pozostało w kraju papiezkim 5 batalionów piechoty, 4 szwadrony lekkiey jazdy; z artyleryi zaś jedna tylko baterya z małym oddziałem rakietników. Rozciągną się one od Rimini aż do Bolonii. Odwrót ten woyska austryackiego zaraz po oddaleniu się francuzkiego okrętu, jest nowym dowodem prawego postępowania gabinetu wiedeńskiego,